

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Der er noget, som jeg ikke rigtig synes hænger sammen.

Fru Lene Garsdal var inde på smileyordningen på fødevarerområdet og sagde, at hvis man er utilfreds, går man et andet sted hen. Det er netop sådan, det også bliver her. Hvis virksomhederne er utilfredse med den rådgivning, de får, kan de gå et andet sted hen. Det er det, der ligger i det, og det har også noget med tilfredsheden med smileyen at gøre, at man kan skifte.

En anden ting er med hensyn til, at det er Arbejdstilsynet, der skal bedømme, om man skal have rådgivning. Jeg vil godt spørge, om fru Lene Garsdal ikke mener, at Arbejdstilsynet er i stand til at yde den indsats, der skal til for at afgøre, om virksomhederne skal have rådgivning.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg kan ikke helt forstå det med, at man bare kan gå et andet sted hen, hvis man er utilfreds med rådgivningen, for det kan man da også i dag. Hvis man er utilfreds med den bedriftssundhedstjeneste, man har, kan man jo bare skifte til en anden. Det er der da fuld mulighed for, så jeg forstår ikke helt spørgsmålet. Hr. Bent Bøgsted må præcisere det.

Om jeg tror, at Arbejdstilsynet vil være i stand til at løse den screeningsopgave, de nu bliver pålagt? Det ved jeg ikke. Nu har vi et Arbejdstilsyn, der normeringsmæssigt er på plads til det, som det skulle, da denne regering kom til, men så vidt jeg kan forstå, bliver Arbejdstilsynet pålagt væsentlig flere opgaver, og min frygt går lige præcis på, at det derfor ikke får tid til at prioritere de øvrige 18 områder.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg forstår simpelt hen ikke, at SF er så mismodig, for vi pålægger jo netop virksomhederne den rådgivning, der skal til. Alle virksomheder bliver gennemgået med Arbejdstilsynets screeninger, og alle de virksomheder, der har et dårligt arbejdsmiljø, bliver faktisk idømt en straf, i og med at de bliver tvunget til at udbedre forholdene gennem rådgivning og påbud. Fru Lene Garsdal tror meget på, at administrative bøder har en effekt, men tror fru Lene Garsdal ikke, at det har en effekt, at i virkelighedens ver-

den bliver virksomhederne nu tvunget til at udbedre deres arbejdsmiljø?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

I dag er det sådan, at hvis Arbejdstilsynet kommer på besøg på en virksomhed, kan det pålægge virksomheden at lave nogle ændringer og komme med påbud osv., men det kan ikke pålægge virksomheden at modtage rådgivning. Men hvis virksomheden skal løse et problem og ikke selv kan løse det, er der jo en indirekte forventning om, at den skal have noget rådgivning, og derfor kan jeg ikke helt forstå pointen. Man siger, at ved at udstede et påbud påpeger man, at et problem skal løses, og så må virksomhederne principielt selv om, hvordan de løser det, men det kan jeg faktisk ikke se.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Lene Garsdal som ordfører, og derefter er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Jeg har en fornemmelse af, at Det Radikale Venstre stadig er et forholdsvis ombejlet parti efter dagens debat. Der har været dybe suk fra SF og Socialdemokratiet over, hvorfor vi ikke er medforlagsstillere på de forslag, der er til behandling i dag, og samtidig har vi fornemmet en vis begejstring fra regeringens side over, at vi har været så konstruktive, har deltaget i forhandlinger og har indgået forlig på arbejdsmiljøområdet. Uanset om vore ni mandater har nogen formel indflydelse i Folketinget, har de i hvert fald tilsyneladende en eller anden form for symbolsk betydning, og det søger vi i Det Radikale Venstre at udnytte til det yderste.

Det grundlæggende er, at vi deler visionen om, at det er den forebyggende indsats, som skal i højsædet, for det er den forebyggende indsats, som kan gøre en forskel; det er det ene. Det andet er, at virkeligheden i Folketinget har været den, at enhver har kunnet se, at uanset om man kunne lide det eller ej, kunne regeringen have lavet en arbejdsmiljøreform med kun Dansk Folkeparti og dermed tromlet ministerens udkast til en arbejdsmiljøreform igennem. Det er den virkelighed, Det Radikale Venstre har stået over for, og vi har altså i Det Radikale Venstre valgt at trække i arbejdstøjet i stedet for at stille os ned som et par forkølede pingviner på Sydpolen og brokke os over, at verden ikke ser anderledes ud, end den gør set dernedefra, sådan som SF og